

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 20 lutego 2024 r.

D/KO.NR.8361.145.2023

ZPO

„TRANS-KOL PALIWA” sp. z o.o.
ul. Toruńska 186
62-600 Koło

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 775 z późn. zm.), zwanej dalej „*Kpa*”, art. 35a pkt 11 w zw. z art. 35d ust. 1 pkt 1 i art. 35c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. *o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 846 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą*”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy „TRANS-KOL PALIWA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, ul. Toruńska 186, 62-600 Koło, NIP: 6661975486, karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych 00/100), za niewykonanie obowiązków określonych w art. 9ca ust. 1 ustawy i zobowiązuje do wpłaty wymierzonej kary na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

W dniach od 1 do 5 grudnia 2023 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatura w Koninie, przeprowadzili kontrolę na stacji paliw nr 1 Trans-Kol, ul. Toruńska 186, 62-600 Koło, prowadzonej przez „TRANS-KOL PALIWA” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, NIP: 6661975486.

Podczas kontroli sprawdzono przestrzeganie przez przedsiębiorcę przepisów określonych w art. 9ca ust. 1 i 3 ustawy oraz przepisów rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 31 sierpnia 2021 r. *w sprawie sposobu informowania o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego oraz oznakowania miejsc tankowania pojazdu samochodowego takim paliwem* (Dz. U. z 2021 r., poz. 1738) – zwanego dalej „*rozporządzeniem*”, wydanego na podstawie art. 9ca ust. 4 ustawy.

W zakresie objętym kontrolą stwierdzono nieprawidłowości polegające na braku oznakowania 2 dystrybutorów odpowiednimi identyfikatorami określającymi rodzaj wydawanego paliwa ciekłego - olej napędowy ON Diesel- B7. Powyższe nieprawidłowości dotyczyły:

1. dystrybutora nr 3 rozbudowanego, tj. dystrybutor główny z 1 pistoletem i licznikiem oraz dodatkowy dystrybutor z 1 pistoletem wydawczym, na ten sam licznik,
2. dystrybutora nr 4.

Zgodnie z art. 9ca ust. 1 ustawy przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu paliw ciekłych na stacjach paliwowych oraz stacjach zakładowych są obowiązani do oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego.

Zgodnie z § 2 rozporządzenia do oznakowania dystrybutorów i pistoletów wydawczych używanych do paliw ciekłych oraz formułowania i udostępniania informacji o rodzaju paliwa ciekłego wykorzystywanego do napędu pojazdu samochodowego stosuje się co najmniej umieszczony w widocznym miejscu identyfikator, w środku którego zamieszcza się symbol w kolorze czarnym na białym albo srebrnym tle wewnętrznym.

Zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia paliwo ciekłe typu oleju napędowego oznacza się co najmniej identyfikatorem w kształcie kwadratu, w środku którego zamieszcza się symbol „BX”, gdzie X oznacza miejsce, w którym określa się liczbę wskazującą maksymalną zawartość estrów metylowych kwasów tłuszczowych (FAME) w procentach objętościowych.

Dwa z kontrolowanych dystrybutorów nie zawierały oznakowania zgodnego z wyżej przywoływanymi przepisami rozporządzenia. Wobec powyższego stwierdzono niedopełnienie przez kontrolowanego przedsiębiorcę obowiązku wynikającego z art. 9ca ust. 1 ustawy. Jak wynika z art. 35a pkt 11 ustawy, karze pieniężnej podlega przedsiębiorca, który nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 9ca ust. 1 – 3 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 35c ust. 1 ustawy, wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 1 -3, 6, 8 i 11 – 14, wynosi 5000 zł.

Jak z kolei stanowi art. 35d ust. 1 pkt 1 ustawy karę pieniężną, o której mowa powyżej wymierza wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej właściwy ze względu na miejsce przeprowadzenia kontroli.

W związku z powyższym organ, pismem z dnia 22 stycznia 2024 r., znak D/KO.NR.8361.145.2023, zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 11 ustawy. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację dyspozycji art. 10 § 1 Kpa.

Pismem z dnia 29 stycznia 2024 r. (data wpływu do organu 2 lutego 2024 r.) strona zajęła stanowisko w sprawie i wniosła o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej wskazując, w szczególności, że:

- dystrybutor nr 3 nie był w ogóle udostępniony do prowadzenia sprzedaży paliwa,
- nieprawidłowości zostały usunięte w trakcie trwania kontroli.

Odnosząc się do stanowiska strony, należy stwierdzić, że podniesione przez nią okoliczności nie są zasadne i nie wpływają na ocenę prawną stwierdzonych w toku kontroli nieprawidłowości. Kontrolowany przedsiębiorca nie wniósł bezpośrednio ani na piśmie żadnych uwag do protokołu kontroli w przewidzianym przepisami prawa terminie. Dopiero

po otrzymanym piśmie o wszczęciu postępowania administracyjnego przedstawił swoje stanowisko. Inspektorzy w trakcie kontroli nie stwierdzili, żeby dwa kwestionowane dystrybutory nie były oddane do użytku klientom stacji. Nie wskazywała na to jakkolwiek informacja zamieszczona na dystrybutorach czy na kontrolowanej stacji paliw. Załącznik nr 1 i załącznik nr 2 do protokołu kontroli wskazują na przedstawionych zdjęciach załączonych do protokołu kontroli, że na licznikach kwestionowanych dystrybutorów widnieją transakcje zakupowe, a strona nie podważyła zebranego przez organ materiału dowodowego (fotograficznego). Odnotowania wymaga również fakt, że strona powołała się w swoim piśmie na będący wyłącznie w jej posiadaniu dowód, którego wbrew zapewnieniom nie dołączyła do akt sprawy, co czyni jej twierdzenia gołosłownymi (i jednocześnie sprzecznymi z utrwalonymi fotograficznie ustaleniami kontroli).

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie, jak słusznie zauważa to strona postępowania, art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że *organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

1. *waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
2. *za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie znajduje zastosowania dyspozycja zawarta w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, wskazująca na obligatoryjne odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, z jednoczesnym poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 9ca ust. 1 ustawy w przypadku dwóch dystrybutorów znajdujących się na stacji paliw, nie można uznać, że w niniejszej sprawie waga naruszenia prawa jest znikoma. Brak oznakowania dystrybutorów informacjami o rodzaju wydawanego paliwa może skutkować poważnym uszkodzeniem pojazdu w przypadku zatankowania paliwem nieprzeznaczonym dla silnika danego pojazdu.

Jednocześnie, fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcie działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innemu podmiotowi lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)“.

Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f Kpa, na który również powołuje się strona, w szczególności na przepisy § 1 pkt 2 tego przepisu. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności. Z kolei, zgodnie z art. 189f § 2 Kpa *„w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

- 1) *usunięcie naruszenia prawa lub*
- 2) *powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”.*

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: *Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia. Z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało*). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia polegające na braku uwidocznienia cen jednostkowych. Strona zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie cen jednostkowych pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami na dystrybutorach kontrolowanego przedsiębiorcy i opuścili stację paliw. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Realizując zasadę prawa administracyjnego, uregulowaną w art. 11 Kpa, organ wyjaśnia, że przepis art. 35c ust. 1 ustawy przewiduje obligatoryjne nałożenie administracyjnej kary pieniężnej, wyrażonej kwotowo w wysokości 5.000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) w przypadku, o którym mowa w art. 35a pkt 11 ustawy, tj. w związku z niedopełnieniem obowiązku właściwego oznakowania pistoletów wydawczych i dystrybutorów w sposób określający rodzaj wydawanego paliwa ciekłego (art. 9 ca ust. 1 ustawy). Zatem w związku ze stwierdzeniem tego typu naruszenia, organ nie dysponuje uznaniem administracyjnym w zakresie wysokości kary administracyjnej.

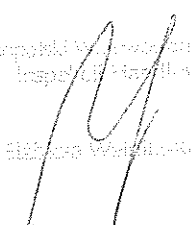
Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji. Zgodnie z art. 35e ust. 1 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji stanowi dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić kwotę wymierzonej kary, na wskazany w sentencji rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

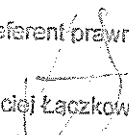
Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1706 z późn. zm.) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się przepisy działu IVa Kpa.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2505 z późn. zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

- 1) Strona
- 2) BA
- 3) a/a

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Maciej Łączkowski

referent prawny

Maciej Łączkowski

